

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8988/2021
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Младеновић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција фонда у Београду, Филијала Ниш, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2078/20 од 09.09.2021. године, у седници одржаној 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2078/20 од 09.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2078/20 од 09.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1246/19 од 24.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије, услед умањења због доставе на кућну адресу, за период од фебруара 2016. године до фебруара 2018. године, исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2078/20 од 09.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП. Одлука о захтеву тужиоца за накнаду штете због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије у периоду од фебруара 2016. године до фебруара 2018. године, донета је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој парници, а тиче се примене члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер се тужилац определио за исплату пензије у готовини на својој кућној адреси и таквим избором начина исплате прихватио обавезу да плати поштарину (цену за пружене поштанске услуге) предвиђену Правилником о општим условима за обављање поштанских услуга.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете због мање исплаћене пензије тужилац је суду поднео 13.03.2019. године, а вредност предмета спора је 3.785,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић